

תערוכת בוגרי התואר הראשון באמנות

معرض خريجي اللقب الأول في الفنون

2020 / תש"ף / 2020

אוניברסיטת חיפה

הפקולטה למדעי הרוח, בית הספר לאמנויות, החוג לאמנות

جامعة حيفا

كلية الآداب، مدرسة الفنون، قسم الفنون

תערוכת בוגרי התואר הראשון באמנות

معرض خريجي اللقب الأول في الفنون

החוג לאמנות, שנה"ל תש"ף, 2020

قسم الفنون، ٢٠٢٠

תורות

פרופ' גוסטבו מש, רקטור אוניברסיטת חיפה
פרופ' גור אלרואי, דיקן הפקולטה למדעי הרוח
פרופ' יובל שקד, ראש בית הספר לאמנויות
מר אסי משולם, ראש החוג לאמנות
גב' ליהי חן, מנחת סדנת הפרויקטים ואוצרת תערוכת הגמר
אהרן רפטר, ראש מנהל הפקולטה למדעי הרוח
מאירה רוטמן, מנהלנית בית הספר לאמנויות
ורד לוינסון, אחראית הפקות, בית הספר לאמנויות
מיכל פשטצקי גולן, אחראית קשרי קהילה, בית הספר לאמנויות
טל לנדסהוט, עוזרת מנהלית לראש בית הספר לאמנויות וראשי חוגי אמ"ת
רלי יוריסט, מזכירה, בית הספר לאמנויות
יואב זילברג, רכז סדנאות האמנות
איציק כהן, טכנאי סדנאות
שי דויד, רכז סדנאות מדיה
תומר ראובני, מנהל גושי הבניינים מגדל ואשכול והמשכן לאמנויות
חיים חייט, אחראי בניין המשכן לאמנויות
אליק בוצ'ורשבילי, אחראי בניין המשכן לאמנויות

למרצי החוג על שותפות בהנחיית הבוגרים:

פרופ' איה בן רון, פרופ' יצחק (איצה) גולומבק, פרופ' פסי גירש, פרופ' שרון פוליאקין,
פרופ' אורי קצנשטיין ז"ל, פרופ' פיליפ רנצר, מר שי איגנץ, מר אורן ארבל, גב' שרון גלזברג,
גב' טליה הופמן, מר מיכאל חלאק, גב' ליהי חן, גב' אלה כהן ונסובר, גב' אנה ים, מר אסי משולם,
גב' רותי סלע, גב' איריס סינטרה, מר אסד עזי, גב' נורית פורת

תערוכה:

אוצרות: ליהי חן
הקמה: יואב זילברג, שי דויד, איציק כהן

קטלוג:

אחראית הפקה: ורד לוינסון
עיצוב והבאה לדפוס: מרינה בוגייב
צילום: ורהפטיג ונציאן בע"מ
הדפסה: מפעל השכפול, אוניברסיטת חיפה
תרגום לערבית: רואא תרגומים
כל המידות בסנטימטרים
רוחבאגובהאעומק
אלא אם צוין אחרת

הימים הם ימי המגיפה. נגיף אלים ועקשן השתלט על סדר היום של כל אחד ואחת מאתנו, על ארנקם ההולך ומתדלדל של רבים מאד מקרבנו, ועל חיי החברה והתרבות של כולנו. חוסר הוודאות שאופף אותנו בימים אלה נוגע לכל תחומי החיים, ומחדיר בקרבנו חרדה קיומית עזה; כזו שאינני זוכר כמוה, לאורך כל ימי חיי. זוהי מלחמה באויב בלתי נראה, בלתי מוכר ובלתי ידוע, שהגיוח לחיינו כשהוא משורייץ במצב חברתי ופוליטי קלוקל ששורר בארץ מזה זמן רב. שתי המגיפות, זו הוויראלית וזו הכלכלית-חברתית-פוליטית, עושות בימים אלה שְׁמוֹת בכל מה שהיה ידוע לנו עד כה, ובדברים רבים שעד כה נתפשו בעינינו כמובנים מאליהם. הקרקע נשמטת מתחת לרגליהם של רבים ורבות מאתנו, והסדק הולך ומתרחב לכדי בור עמוק ורב, המאיים לבלוע את כולנו.

באופן טבעי וצפוי, ימים של יאוש, בלבול ועוני, מעוררים שאלות קשות בנוגע לנחיצותם של תחומים רבים, שבימים כתיקונם נדמית לנו טבעית וטריוויאלית. תחום התרבות והאמנות הוא אחד מהם. כמות הארס שניתנת ברשתות החברתיות כלפי אנשי תרבות שהפכו מובטלים בן רגע ומשוועים לסיוע, מצביעה על כך שתחומים כמו תיאטרון, מוסיקה, מחול ואמנות פלסטית, נתפשים בקרב רוב רובה של הציבוריות הישראלית כמותרות, והאנשים שעוסקים בתחומים אלה הם חבורה פריבילגית של מתנגדי משטר, שהצרות הצדורות שנוקפות אותם כעת מגיעות להם, ושעדיף "להם ולנו" שילכו לחפש "עבודה אמיתית". האמת האירונית היא, שהעמדה הזו עצמה משקפת את הצורך המשמעותי בחיי אמנות ותרבות ערים, בקרב כל קהילה אנושית שמבקשת לעצמה חירות ועצמאות אינטלקטואלית, יצירתיות, מעוף, מחשבה מוסרית וביקורתית, וכמובן (ואולי הכי חשוב) חמלה.

הקטסטרופה לא דילגה על האקדמיה, ובכלל זה גם לא על החוג שלנו. בראשיתו של הסמסטר האחרון עמדה בפנינו השאלה, האם ניתן לקיים לימודי אמנות מעשיים באמצעות הוראה מקוונת, או שמה יש להכריז על ביטולו של הסמסטר ולהמתין ולראות מה צופן בחובו העתידי הלא-ידוע. הבחירה הייתה קשה ולא נטולת התלבטויות, אך החוג לאמנות בחר בהמשך קיום הסמסטר, ובשינוי הסילבוסים והתאמתם למצב החירום שאליו נקלענו. העתיד, אמנם, נותר לא ידוע, והאופן שבו עלולה שנת הלימודים הקרובה להיראות, מדיר שינה מעיניי. אולם, בעזרת שיתוף הפעולה שלכם, תלמידות ותלמידים יקרים, ניתן לומר שאת החלק הראשון של התקופה הקשה, שרובה ככל הנראה עוד לפנינו, עברנו בהצלחה יחסית. ההוראה והלמידה המקוונות היו קשות, וברור לכולנו שהן לעולם לא תוכלנה להחליף את המפגש האישי והבלתי אמצעי שבין אמן/ית לתלמידו/ה. יחד עם זאת, גילינו כולנו, כי אמנות יכולה (וראויה לה) להיעשות בכל מצב ובכל תנאי. סבלנותכם, נחישותכם וכישוריכם, עמדו כולם במבחן הקשה שנפל עליכם דווקא בזמן המשמעותי ביותר בכל תקופת הלימודים - הסמסטר האחרון שבמהלכו נהוג לעבוד במרץ על פרוייקט הגמר. בתנאים-לא-תנאים, במטבח, בסלון ובחדר השינה, עבדתם על תערוכת הסיום, והוכחתם כי את רוח האמנות והיצירה, אפשר אולי להנמיך, אך לא ניתן לכבות לגמרי.

אני מודה לכולכם/ן על המאמצים הכבירים שהשקעתם/ן בסמסטר האחרון, ועל כך שבזכותכם/ן יכולים החוג ובית הספר, גם כעת, בשעה קשה זו, להתגאות בעשייה רציפה, מתמשכת, ובלתי ניתנת לעצירה, של מפעל תרבותי, חברתי ואמנותי, שיכול גם לימי המגיפה.

שלכם,

אסי משולם

ראש החוג לאמנות

الأَيَّام هي أَيَّام وباء. لقد سيطر فيروس عنيف وعنيد على برنامج حياة كُلِّ واحد وواحدة مِنَّا، وعلى محافظة النقود الآخذة بالتضاؤل لدى كثيرين جدًّا من بيننا، وعلى الحياة الاجتماعيَّة والثقافيَّة لدينا جميعًا. عدم اليقين الذي يحيط بنا في هذه الأَيَّام يطال جميع مجالات الحياة، ويفرس فينا قلقًا وجوديًّا شديدًا؛ وهو قلق لا أذكر مثله طوال أَيَّام حياتي. إنَّها حرب ضدَّ عدوٍّ غير مرئيٍّ، غير مألوف وغير معروف، ظهر في حياتنا مُسلِّحًا بحالة اجتماعيَّة وسياسيَّة سيِّئة تسود البلاد منذ فترة طويلة. إنَّ كلا الوباءين، الفيروسِي والاجتماعي-الاقتصادي-السياسي، يُعيثان خرابًا في هذه الأَيَّام في كُلِّ ما كان مألوفًا لنا حتَّى الآن، وفي أمور كثيرة اعتبرناها حتَّى الآن من المُسلِّمات المفهُومة ضمَّنًا. الأرض تنحسر تحت أقدام الكثيرين مِنَّا، والشرخ أخذًّ بالانتِشاع إلى هُوةٍ عميقة وكبيرة، تهدِّد بابتلاعنا جميعًا.

بشكل طبيعيٍّ ومتوقَّع، تثير أَيَّام اليأس، الارتباك والفقر أسئلة صعبة حول ضرورة وجود العديد من المجالات، التي تبدو لنا في الأَيَّام العاديَّة طبيعيَّة واعتياديَّة. مجال الثقافة والفنِّ هو أحد هذه المجالات. إنَّ كمَّ السُّمِّ الذي ينزُّ عبر شبكات التواصل الاجتماعيَّ تجاه الشخصيات الثقافيَّة الذين أصبحوا عاطلين عن العمل في ليلة وضحاها ويستجدون المساعدة، يشير إلى أنَّ مجالات مثل المسرح، الموسيقى، الرقص والفنِّ التشكيليُّ تُعتَبَر في نظر معظم الجمهور الإسرائيليِّ بمثابة كمالِيَّات، وأنَّ الأشخاص الذين ينشطون في هذه المجالات هم ثلَّة نخبويَّة من معارضي النظام، وهم يستحقُّون تلك الضوايق العويصة التي تحلُّ بهم الآن، وأنَّ من الأفضل "لهم ولنا" أن يذهبوا للبحث عن "عمل حقيقيِّ". الحقيقة الساخرة هي أنَّ هذا الموقف ذاته يعكس الحاجة الكبيرة إلى الحياة الفئِيَّة والثقافيَّة اليقظة، لدى كُلِّ مجتمع بشريٍّ يسعى إلى الحرِّيَّة والاستقلاليَّة الفكريَّة، الإبداع، التحليق، التفكير الأخلاقيِّ والنقدِيِّ، وبالطبع (وربَّما الأهمُّ) الرحمة.

الكارثة لم تتخطَّ الأكاديمية، ومن ضمنها قسمنا نحن. في بداية الفصل الدراسيِّ الأخير واجهنا السُّؤال بشأن ما إذا كان من الممكن تدريس الفنون العمليَّة من خلال التعليم عبر الإنترنت، أو ربَّما ينبغي إلغاء الفصل الدراسيِّ والانتظار لمعرفة ما يخبِّئه المستقبل غير المعروف. كان الاختيار صعبًا ولا يخلو من التردّد، لكنَّ قسم الفنون اختار مواصلة الفصل الدراسيِّ، وتغيير المناهج وتكييفها لحالة الطوارئ التي وجدنا أنفسنا فيها. صحيح أنَّ المستقبل لا يزال غير معروف، والطريقة التي قد تبدو عليها السنة الدراسيَّة القادمة تجعل النوم بعيدًا عن عينيَّ. لكن، من خلال تعاونكُن/م، أُنْتُها الطالبات وأُنْتُها الطلاب الأعزَّاء، يَمُكِن القول إنَّ القسم الأوَّل من الفترة الضَّعِبة، التي لا يزال معظمها أمانًا كما يبدو، قد عبرناه بنجاح نسبيٍّ. التدريس والتعلُّم عبر الإنترنت كانا صعبين، وواضح لنا جميعًا أنَّه ليس في استطاعتهما أن يكونا، في يوم من الأَيَّام، بديلًا للقاء الشخصيِّ والمباشر بين الفنَّان/ة وتلاميذه/ا. مع ذلك، اكتشفنا جميعًا أنَّ في استطاعة الفنِّ (وهو جدير بذلك) أن يُمَارَس في أيِّ حالة وتحت أيِّ ظرف. إنَّ صبركم، تصميمكم ومهاراتكم صمدت جميعًا في الاختبار الصعب الذي وقع عليكم، تحديداً، في الفترة الأكثر أهميَّةً خلال فترة الدراسة بأكملها - الفصل الدراسيِّ الأخير الذي من المتَّبَع خلاله العمل بجِدٍّ على المشروع النهائيِّ. في ظروف غير ملائمة وغير مريحةٍ بناتًا، في المطبخ، في غرفة الاستقبال وفي غرفة النوم، عملتم على المعرض الختاميِّ، وأثبتَّتم أنَّ روح الفنِّ والإبداع يَمُكِن أن تخفت قليلاً، لكن لا يَمُكِن إخمادها تمامًا.

أشكركُن/م جميعًا على الجهود الكبيرة التي بذلتموها على مدار الفصل الدراسيِّ الأخير، وعلى أنَّه بفضلكن/م، يستطيع القسم والمدرسة، الآن أيضًا، في هذا الوقت العصيب، أن يفتخرا بالعمل المتواصل، المستمرِّ، والذي لا يَمُكِن إيقافه، لمشروع ثقافيٍّ، اجتماعيٍّ وفنِّيٍّ، قادر على أن يتغلَّب على أَيَّام الوباء أيضًا.

أقدمُ شكري الخاصِّ إلى ليهي حين، مُبَيَّرة ورشة المشاريع وأمينة المعرض الختاميِّ، لتجачها في قيادة المشروع وإدارة الوضع رغم صعوبة الظروف والفرص، من خلال التضحية الشخصية ومن خلال بذلها جهودًا تفوق بكثير الجهود المبذولة في الأَيَّام العاديَّة. شكرًا ليهي.

مع فائق المودَّة والتقدير،

آسي مشولام

رئيس قسم الفنون

האמנות תמיד נוגעת בביתי, וב"אלביתי", היא המקום הכי אישי שלנו וגם הכי קולקטיבי ופוליטי.

השנה, הביתי על פניו ואופניו, האינטימי, המיטיב, המאפשר (ולפעמים גם מאיים), קיבל משמעות חדשה במעשה האמנות והחינוך לאמנות. הבית הפך להיות האמצעי והנושא, סביבת העבודה והמגבלה.

אני מרגישה שעברנו יחד תקופה, שרק במבט לאחור נוכל להבין את ההשפעה העמוקה שהותירה בנו. חלק משמעותי משנת הלימודים למעשה נפגשנו ועבדנו במרחב הדיגיטלי של "זום", כשאנחנו מצויות בתקריב קיצוני על המרחבים האישיים שלנו: בבידוד, בסגר. אתן אתגרת את עצמכן למצוא מקומות והרגלים שיפעילו לעבודה במרחב הביתי, על אף מגבלותיו, ויחד גילינו מרחב מאפשר, אינטימי חדש ומיוחד, שבו השפה שלנו משתנה, הקשב מתחדד, הדגשים מתחלפים והקצב הופך אחר ועמוק.

בתרגיל שקראנו לו "אי בודד", הזמנתי אתכן לייצר "חוף מבטחים" בתוך המרחב של הבית. אתם ניצלתן את ההזדמנות להתבוננות בסביבה הקרובה והביתית שלכן כמקור לפעולה. כחומר, כפוטנציאל לעבודה ולמדתם, בדרך הקשה, לעבוד אל מול ועם המגבלה. מתוך התרגיל והעבודה מהבית למדתי המון עליכן, דברים שכנראה לא הייתי יודעת אף פעם ונדמה לי שגם אתם על עצמכם. מצאתי שאנחנו (אתן) ניגשות לדברים מפרספקטיבה אישית ייחודית. המצאתן את דרככן ואת השפה שלכן מתוך המרחב הביתי.

במפגש הראשון שלנו השנה, ביקשתי מכן לדמיין את תערוכת הגמר שלכן ולרשום אותה על פתק שנשאר אצלי. היום, אני מחזירה לכן את הפתקים האלה בהשתאות והתרגשות לנוכח הדרך שעשיתן. אני גאה בכן ובעבודה שעשיתן, ומודה לכן שהצלחתן לייצר מהאילוץ והמגבלה מערכת שלמה של חוקים ולהמשיך לעבוד על פרויקטים לא פחות מעניינים, אישיים, טובים. וככה עושים עושים אמנות.

אני רוצה להביע תודה מיוחדת לדלית שוורץ, לדלה טרביה ולשאם אבו סלאח, שנרתמו לעבודה מדהימה מאחורי הקלעים במהלך העבודה על התערוכה, תרמו מזמן ובנדיבות ובסבלנות עזרו לכולנו להגיע בהצלחה לקו הסיום.

אני מאחלת לכל אחת ואחד מכם שתמיד תמצאו את האפשרות מתוך המגבלה.

תודה לכן על השנה הזאת, למדתי המון,
ליהי

الفن يلامس بيتي دائماً، و"البيت" هو أكثر مكان شخصي لنا وأكثر مكان جماعي وسياسي لنا أيضاً. هذه السنة، اتخذ "البيت" مختلف أوجهه وأشكاله؛ الحميمي، المحسن، الممكن (وأحياناً، المهْدُّ أيضاً)، معنيّ جديداً في ممارسة الفن وتعليم الفن. أصبح البيت الوسيلة والموضوع، بيئة العمل والتقييد.

أشعر بأننا مررنا معاً بفترة لا يمكننا أن نفهم تأثيرها العميق الذي تركته فينا إلا لاحقاً في نظرة إلى الوراء. لقد التقينا وعملنا، في الحقيقة، خلال قسم كبير من السنة الدراسية، في الفضاء الديجيتالي الخاصّ بالـ "زوم"، وكنا موجودات على مقربة بالغة من مساحاتنا الشخصية: في عزل، في إغلاق. لقد تحدّيتُ أنفسكن للعثور على أماكن وعادات تلائم للعمل في الفضاء البيتي، رغم تقييده، واكتشفنا سويّةً حيّاً مُتيحاً، حميمياً جديداً ومميّزاً، تتغيّر فيه لغتنا، ويتعمّق الإصغاء، وتتبدّل فيه نقاط التركيز وتصح الوتيرة مختلفة وعميقة.

في تمرين أطلقنا عليه اسم "جزيرة منعزلة"، دعوتكن إلى إنشاء "شاطئ آمن" داخل مساحة البيت. لقد انتهزتن الفرصة للتمعّن في بيئاتكن القريبة والبيئية كمصدر للعمل، كمادة، كإمكانية للعمل، وتعلّمتن، بطريقة صعبة، العمل مقابل المحدودية ومعها. من خلال التمرين والعمل من البيت تعلّمتن الكثير عنكن، أشياء رَها لم أكن لأعرفها أبداً ويبدو لي أنكن أنتن أيضاً عرفتُن أشياء كهذه عن أنفسكن. لقد اكتشفتُن أننا (أنتن) تُقاربُن الأشياء من منظور شخصي مميّز. لقد ابتكرتُن طريقكن الخاصة ولغتكُن من داخل الفضاء البيتي.

في اجتماعنا الأول هذا العام، طلبت منكن أن تتخيّلن معرضكن الختامي وأن تسجّلن ذلك على ورقة، وقد احتفظتُ بها لديّ. اليوم، سأعيدُ لكنّ هذه الورقة بانفعال وتأثّر في ضوء الطريق التي قمتنّ بعبورها. أنا فخورة بكنّ وبالعمل الذي قمتنّ به، وأشكركنّ لقدركنّ على إنشاء مجموعة كاملة من القوانين، من صميم الاضطراب والمحدودية، ومواصلة العمل على مشاريع لا تقلّ أهميّةً، حميميّةً وجودةً.

وهذه هي الطريقة التي تُبدّع فيها الفنون.

أودُّ أن أتقدّم بشكر خاصّ لكلّ من داليت شفارتس، دلّة طريبه وشام أبو صالح، اللواتي قمن بعمل مذهل من وراء الكواليس خلال فترة العمل على المعرض، وتبرّعن بوقتھنّ وساعدنّ الجميع، بسخاء وبصبر، للوصول إلى خطّ النهاية بنجاح.

أتمنى لكلّ واحدة وواحد منكم العثور على الإمكانيّة من داخل التقييدات.

شكراً جزيلاً لكنّ/م على هذه السنة، فقد تعلّمت الكثير،

ليهی

אילנה אבו חמדה | אילנה أبو حمده

ללא כותרת | بدون عنوان
עבודת וידאו (פרט) | فيديو (مقطع)
03:00 דקות

זקנה | الشيخوخة
צילום (פרט) | تصوير فوتوغرافي (مقطع)
50x70

רסיס | شظية
רדי מייד | ردي مييد
5x13x18

בית אחרי המלחמה | بيت بعد الحرب
רישום דיגיטלי | رسم رقمي
46.38x26.37

ללא כותרת | بدون عنوان
רישום דיגיטלי | رسم رقمي
60x40

ללא כותרת | بدون عنوان
רישום דיגיטלי | رسم رقمي
40x60

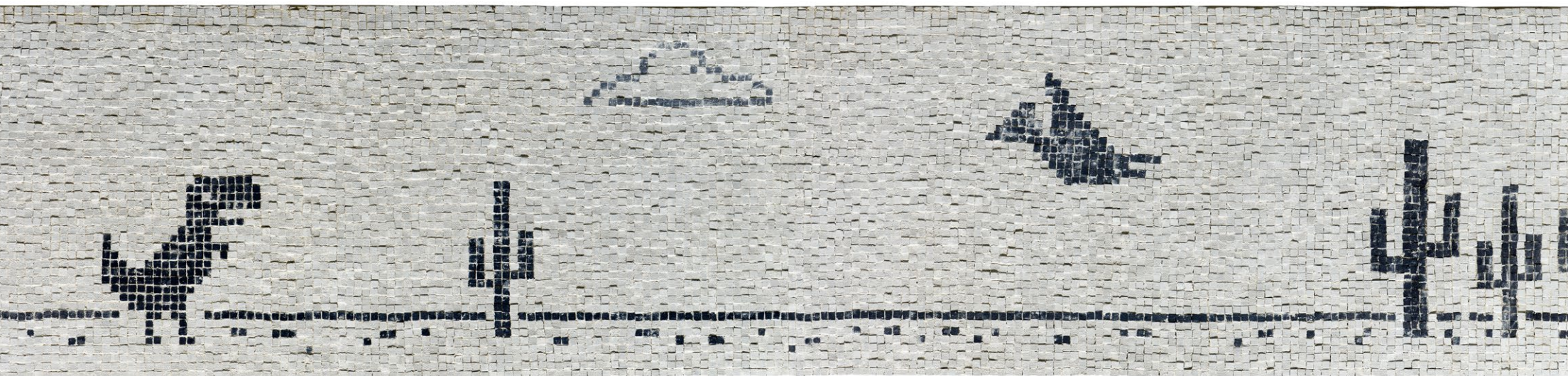

רעות הלוי | רעות הלוי

ללא כותרת | بدون عنوان
רישום דיגיטלי | رسم رقمي
60x40

אמפבים | برمائيات
רישום דיגיטלי (פרט) | رسم رقمي (مقطع)
120x67

ללא כותרת | بدون عنوان
קרמיקה (פרט) | קרמיקה (مقطع)
360x55x2

ללא כותרת | بدون عنوان
קרמיקה | קרמיקה
71.5x48.5x2

ללא כותרת | بدون عنوان
טכניקה מעורבת, בד, גבס ורשת ברזל | تقنيات مدموجة, قماش, جبص،
شبكة معدنية
20x112x50

ללא כותרת | بدون عنوان
טכניקה מעורבת, חימר ודאס | تقنيات مدموجة
מידות משתנות

רנני | רנני
צילום | תְּסוּויר פּוֹטוֹגְרַפּי
90x70

רנני | רנני
צילום | תְּסוּויר פּוֹטוֹגְרַפּי
90x70

ללא כותרת | بدون عنوان
רדי מייד | ردي مبيد
63x45x45

ללא כותרת | بدون عنوان
עבודת וידאו (פרט) | فيديو (مقطع)
3:39 דקות

ללא כותרת | بدون عنوان
יציקת בטון | صب خرسانة
50x65

ללא כותרת | بدون عنوان
יציקת בטון | صب خرسانة
65x50

ללא כותרת | بدون عنوان
רדי מייד | ردي مييد
5x11

ללא כותרת | بدون عنوان
טכניקה מעורבת, צמר פלדה, עץ | تقنيات مدموجة، الياف سلكيّة، حطب
70x65x60

ללא כותרת | بدون عنوان
טכניקה מעורבת, רדי מייד, חוט ברזל, צמר פלדה, קמח, אבנים, עיתונים
טכניקות מدموجة, רידי מיד, סלק חديد, الياف سلكيّة، طحين، حجارة، صحف
55x145x55

ללא כותרת | بدون عنوان
טכניקה מעורבת, רדי מייד, אבנים, חוטים | تقنيات مدموجة، ريدي ميد،
حجارة، خيوط
30x95x40

דודה, דודה, בום-בולען | דודא, דודא, בום-היט ארזי
שמן על בד (פרט) | זיט על קמאש (מקטע)
160x130

אדםעגלה-תכלית | רגל הערבה-الغرض
שמן על בד | זיט על קמאש
160x130

ללא כותרת | بدون عنوان
שמן על בד | زيت على قماش
120x100

עכבות | آثار
שמן על קליפות עץ | زيت على قشور الشجر
30x140x20

אדמה | تربة
טכניקה מעורבת, קמח, בוצ, עץ | تقنيات مدموجة, قمح, تربة, خشب
45x45x40

ללא כותרת | بدون عنوان
צילום (פרט) | تصوير فوتوغرافي (مقطع)
70x100

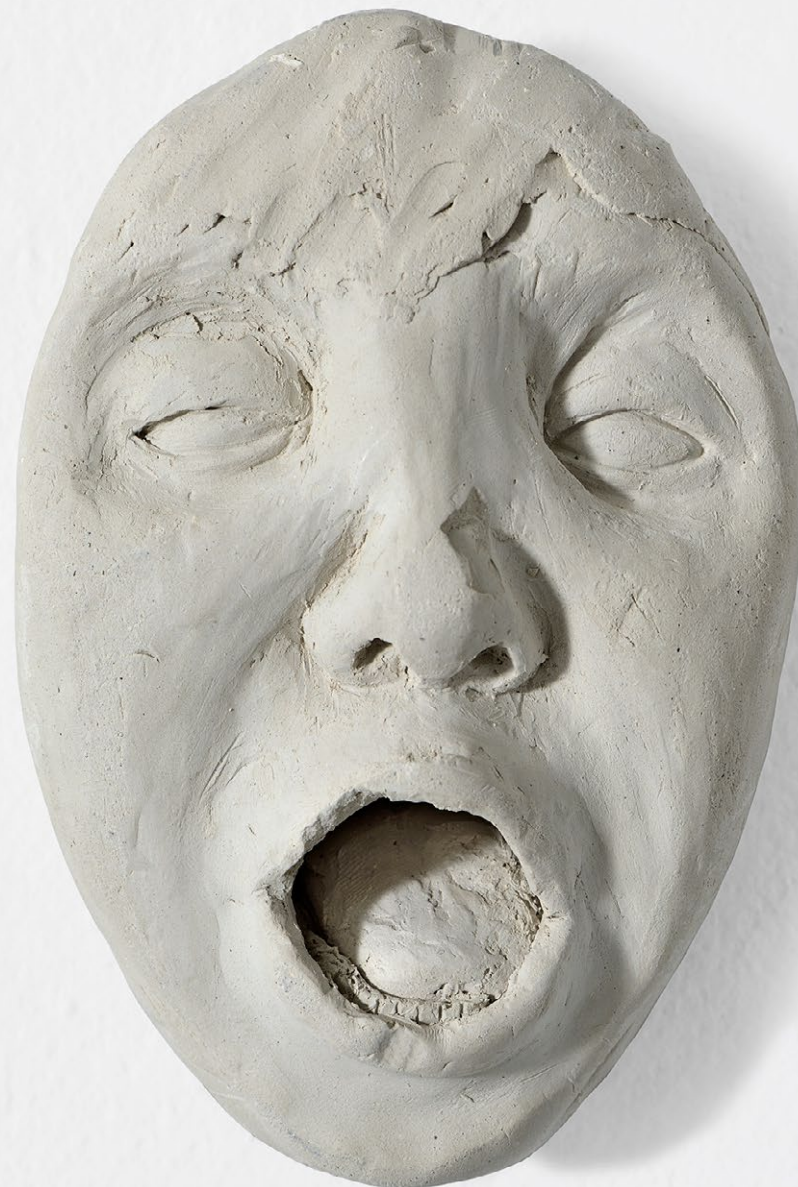
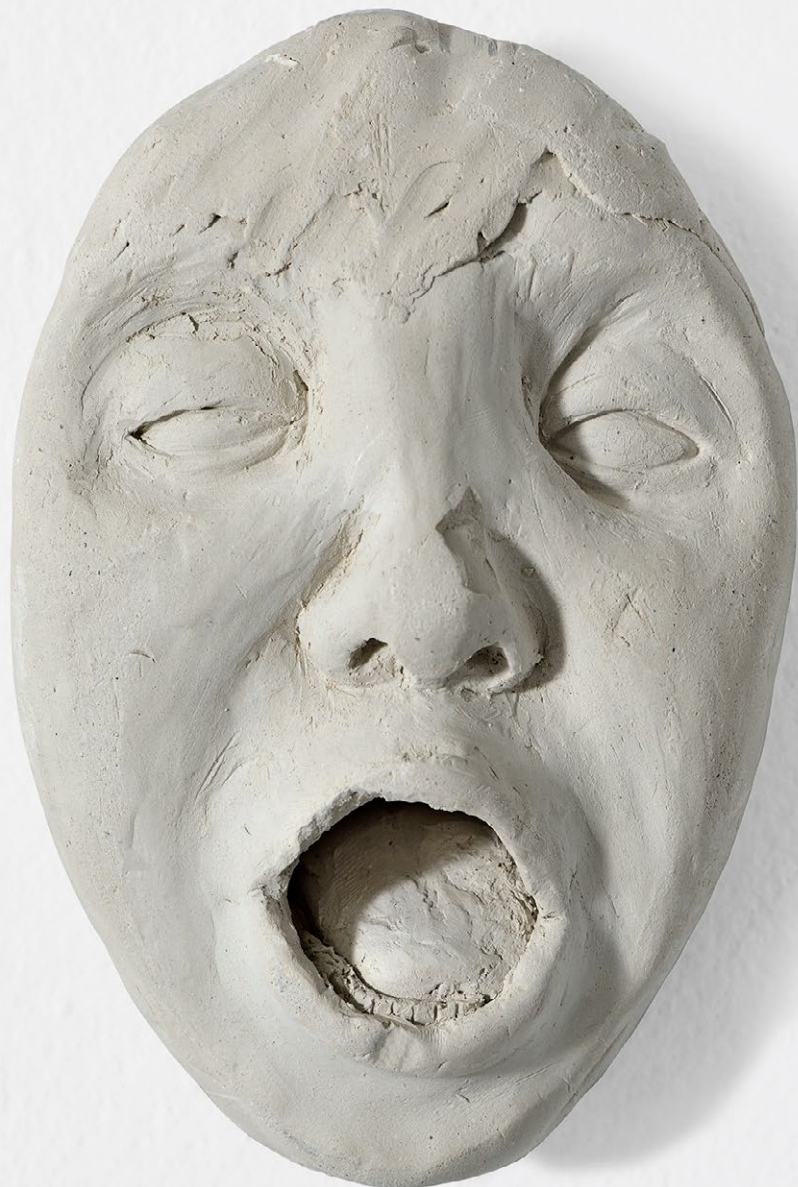
ללא כותרת | بدون عنوان
צילום (פרט) | تصوير فوتوغرافي (مقطع)
70x100

ללא כותרת | بدون عنوان
רישום, עפרון על נייר | رسم بالرصاص على الورق
70x100

ללא כותרת | بدون عنوان
חימר | طين
9.5x13x3

אלאא של אלוהים | آلاء الله
עבודת וידאו (פרט) | فيديو (مقطع)
13:46 דק'

אלאא של אלוהים | آلاء الله
עבודת וידאו (פרט) | فيديو (مقطع)
13:46 דק'

אז, כאשר אלוהים ברא את האדם הוא שלל ממנו את האפשרות
להיות מה? אל?

וידוי קטן | إعتراف صغير
אקריליק על בד | أكريليك على قماش
200x200

וידוי קטן | إعتراف صغير
אקריליק על בד | أكريليك على قماش
200x200

Salvation | الخلاص
שמן על בד | زيت على قماش
200x150

ללא כותרת | بدون عنوان
שמן על בד | زيت على قماش
60x42

נועם עזרא | נועם עזרא

ללא כותרת | بدون عنوان
ציולם | تصوير فوتوغرافي
80x120

ללא כותרת | بدون عنوان
ציולם | تصوير فوتوغرافي
80x60

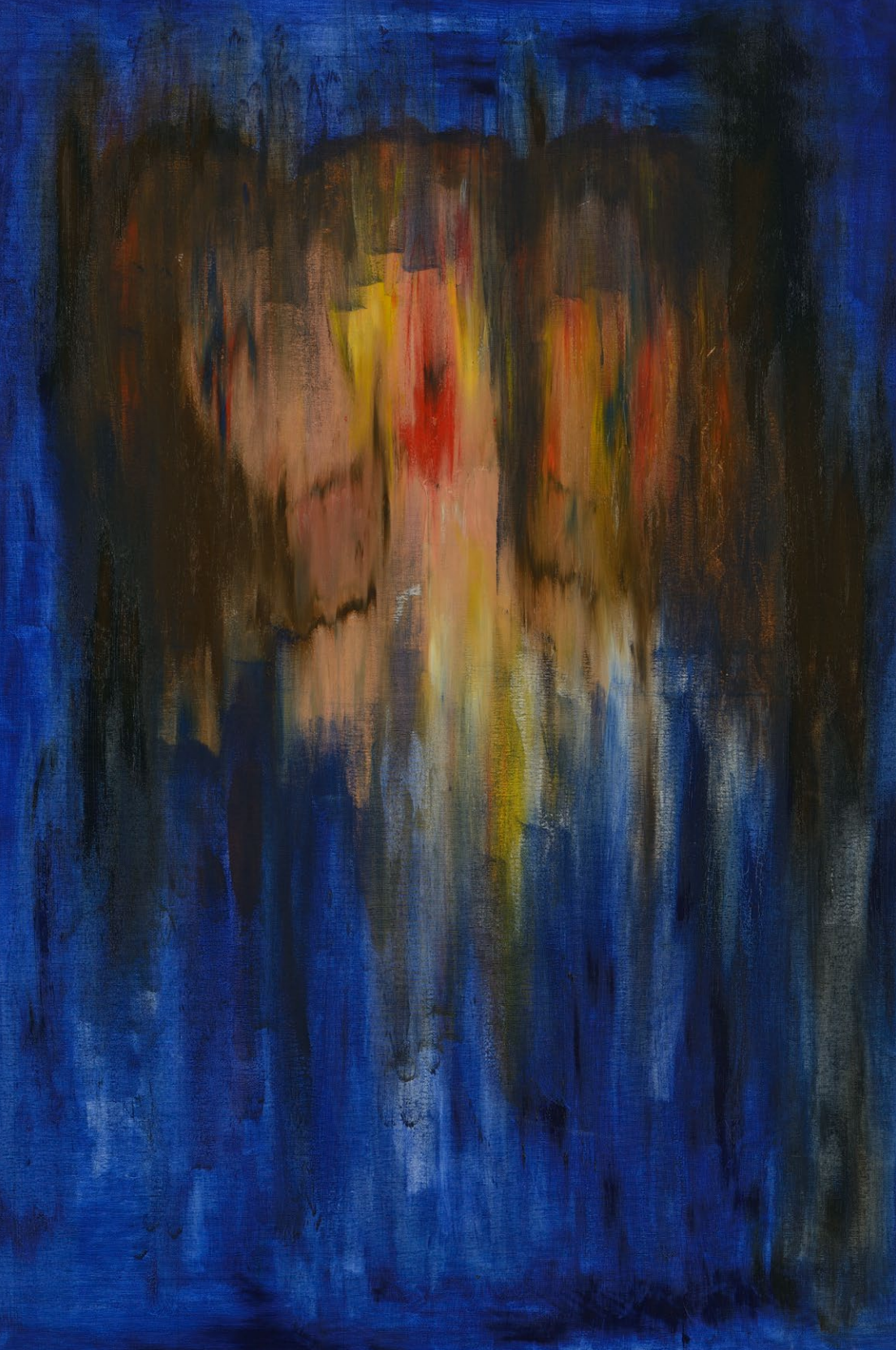

ללא כותרת | بدون عنوان
אקריליק על נייר (פרט) | أكريليك على ورق (مقطع)
100x70

ללא כותרת | بدون عنوان
אקריליק על קנווס | أكريليك على قماش
170x107

ללא כותרת | بدون عنوان
שמן על בד | زيت علی قماش
120x100

ללא כותרת | بدون عنوان
שמן על בד | زيت علی قماش
100x200

הילדה שהייתי, האישה שאני היום
الفتاة التي كنت. المرأة التي أنا عليها اليوم
פרט מתוך ציור קיר פלסטלינה על בד
رسم بالبلاستيسين على قماش
90.1x81.5

הילדה שהייתי, האישה שאני היום
الفتاة التي كنت. المرأة التي أنا عليها اليوم
טכניקה מעורבת פלסטלינה על בד ורישום בפחם עץ (פרט)
قنيات مدموجة بلاستيسين على قماش ورسم بالفحم (مقطع)
64x49

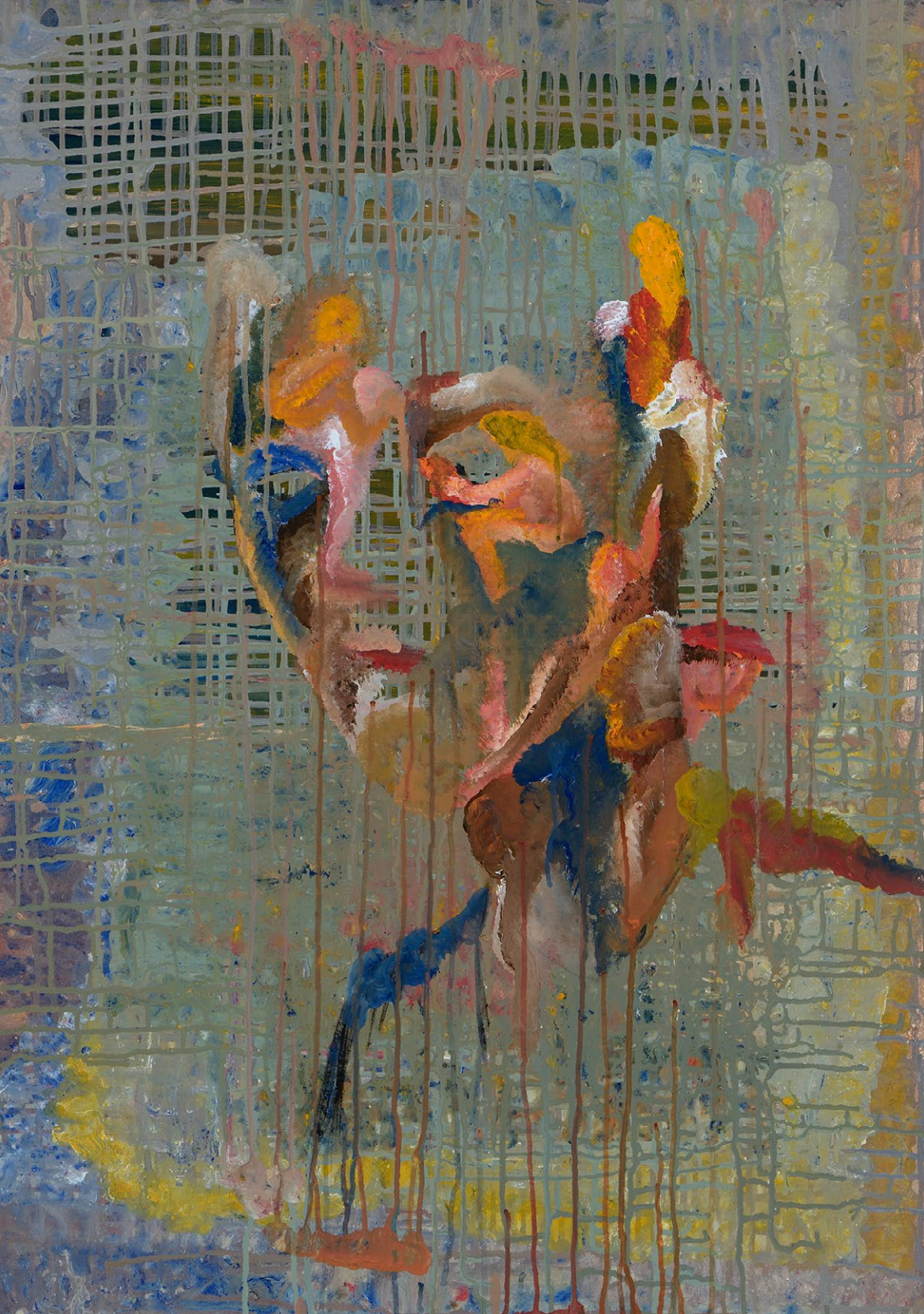

Nightmare | كابوس
דיו על נייר | حبر على ورق
200x210

חיפוש | بحث
אקריליק על נייר | أكريليك على ورق
100x70

חיפוש | بحث
אקריליק על נייר | أكريليك على ورق
100x70

יאסמין שחאדה | یاسمین شحادة

ללא כותרת | بدون عنوان
ברזל | حديد
100x200x100

כיבוש | کیس
רדי מייד | ردي مييد
10x22x10

אקסקלוסיבי | حصري
רישום דיגיטלי | رسم رقمي
126x144

בלי מטריה | بدون مظلة
רישום דיגיטלי | رسم رقمي
150x150

